রামভাই লখনবাই ভক্ত

বনাম

গুজরাট রাজ্য এবং অন্যমানে

ଏପ୍ରିଲ 10,1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 :

ଧାରା 5 A(2)- ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ-ମାଲିକଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ ନୋଟିସ - ନୋଟିସରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆପତ୍ତି ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଶୁଣାଯିବ- ଡାକ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀ-ଆପତ୍ତିର ବିଚାର-ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ-ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାକୁ ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆପତ୍ତି- ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ଧାରା 5 A (2) ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ବୋଲି ଆଧାର- ବୈଧ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ।

ଧାରା 6 - ଘୋଷଣାର ପ୍ରକାଶନ - ସୀମା ଅବଧି – ସଂଗଣନ ।

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ , 1894ର ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ନୋଟିସରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆପତ୍ତି ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଶୁଣାଯିବ । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନଥିଲେ ବରଂ ଡାକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ପଠାଇଥିଲେ । ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିବା ପରେ ସରକାର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଘୋଷଣାନାମା ଜାରି କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା **4 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା **6** ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାନାମାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅସଫଳ ଭାବରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ଦିଆଯାଇ ନଥିବାରୁ ଏହା ଧାରା **5A** ର ଉପ-ଧାରା **(2)** ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ **।**

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ **(i)** ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରମାଣ ଦାଖଲ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରି ଅଧିକ ସୂଚନା ଦେବାକୁ ବାଧ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେହେତୁ ତାହା କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏହା ଧାରା **5A** ର ଉପ-ଧାରା **(2)** ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଥିଲା; ଏବଂ **(ii)** ଧାରା **6** ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅବୈଧ ଥିଲା **।**

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ **:1.** ଏହା ଅସାଧାରଣ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, **1894**ର ଧାରା **5A** ର ଉପ-ଧାରା **(2)** ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ବାଧ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରତି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଅଧିକୃତ ପ୍ରତିନିଧି କିମ୍ବା ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଏବଂ ଶୁଣାଯିବାର ଅଧିକାର ପାଇପାରିବେ **। [276- H, 277-A]**

2. ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାଜର ହୋଇ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଡାକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ **।** ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଶୁଣାଣିର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ **।** ଆବେଦନକାରୀ ଡାକ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି ପଠାଇବାକୁ ବାଛିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନୋଟିସରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଓକିଲ କିମ୍ବା ଅଧିକୃତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି ସହିତ ହାଜର ହେବେ କିନ୍ତୁ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ତାରିଖ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ **।** ତେଣୁ, ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ **। [277-F, H, 278-B]**

ଶ୍ୟାମ ନନ୍ଦନ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ **[1993] 4 SCC 255** ଏବଂ *ସାର୍ ଫରିଦ ଅହମ୍ମଦ ଅବଦୁଲ ସମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ସହରର ପୌରନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, **[1976] 3 SCC 719,** ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।

3. ଧାରା 6 ର ଖଣ୍ଡ (2) ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସେହି ଧାରା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା ସେହି ସମୟକୁ ବାଦ ଦେଇ, ପ୍ରକାଶନର ତାରିଖରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜପତ୍ରରେ କିମ୍ବା ତା ଅଧୀନରେ ପରିକଳ୍ପିତ ପ୍ରକାଶନର ଶେଷ ତାରିଖରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଶେଷ ତାରିଖକୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନର ତାରିଖ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାନାମା ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରକାଶନର ଶେଷ ତାରିଖରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।[278- D, E]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (C) ସଂଖ୍ୟା 378/1995 ।

S.C.A. ସଂଖ୍ୟା 7965/1992ରେ ଗୁଜୁରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5.9.94ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନୀଲ ବି. ଦିୱାନ, ଅନୀଲ ନୌରିଆ ଏବଂ କୁମାରୀ ଇନ୍ଦୁ ଗୋସ୍ୱାମୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଶୁଣିବା ପରେ, ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ଏହା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ 18 ଜୁଲାଇ, 1991ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 5 A ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଲିଖିତ ଆପତ୍ତି, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନୋଟିସରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା:

> "ତେଣୁ, ଆପଣଙ୍କୁ ଏତଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରାଯାଉଛି ଯେ ଯଦି ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଆପଣଙ୍କର

> କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଥାଏ, ତେବେ ଆପଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କର କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଏହି ସାର୍ବଜନୀନ ନୋଟିସ ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ ଏବଂ ଆପତ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ସମୟରୁ 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଉପ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ବ୍ୟାସଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ନିବେଦନ କରିବେ, ଆପଣଙ୍କ କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯିବ ।"

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଥାଏ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିନିଧି କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ସାର୍ବଜନୀନ ନୋଟିସ ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଉପ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ବ୍ୟାସଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ସପକ୍ଷରେ ନିବେଦନ କରିବା ଉଚିତ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖିତ ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ଆପତ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ, ତାଙ୍କର କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିନିଧି କିମ୍ବା ନିଜେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଣି ହେବ । ତଦନୁସାରେ, ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଉଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଡାକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ପଠାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ହାଜର ହୋଇ ନଥିଲେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାଜର ହୋଇ ନଥିଲେ । ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ରିପୋର୍ଟ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 1/1890 ର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିୟମ 68/1984 ଅନୁଯାୟୀ ସଂଶୋଧିତ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଜୁଲାଇ 16, 1992 ରେ ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଜୁନ 25, 1991 ରେ ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଘୋଷଣାପତ୍ରକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ନୀତିଗତ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A ର ଉପ-ଧାରା (2) ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ । ଉପ-ଧାରା (2) ଏହିପରି ବିଚାର କରେ :

"*ଆପତ୍ତିର ଶୁଣାଣି* - (1) ଧାରା 4, ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଜମିରେ ଆଗ୍ରହୀ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହା ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା କୌଣସି କମ୍ପାନୀ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି, [ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ], ଜମି କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଯେକୌଣସି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ, ଯେପରି ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇପାରେ,

(2) ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପତ୍ତି ଲିଖିତ ଭାବରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ, ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କୁ [ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଏହି ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି] କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣୀର ସୁଯୋଗ ଦେବେ ଏବଂ ଏପରି ସମସ୍ତ ଆପତ୍ତି ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ଏପରି ଅଧିକ ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ, ଯଦି କୌଣସି ଥାଏ, ଯେପରି ସେ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରନ୍ତି, [ଧାରା 4, ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, କିମ୍ବା ଏପରି ଜମିର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ରିପୋର୍ଟ ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାରଙ୍କୁ ଦେବେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ସୁପାରିଶ ଏବଂ ସେହି ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟଧାରାର ନଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ] ଆପତ୍ତି ଉପରେ [ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାରଙ୍କ] ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ ।

(3) ଏହି ଧାରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜମିରେ ଆଗ୍ରହୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଯିଏ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ସତ୍ୱ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିଷୟକୁ ବିଚାର କରି ତାଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଏହିପରି ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି:

"ନିର୍ବିବାଦିତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯିବା ପରେ, ଉକ୍ତ ଆପତ୍ତିର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରି କୌଣସି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକର ପାଳନ କରାଯାଇଛି କି, ଯେତେବେଳେ 18 ଜୁଲାଇ, 1991 ର ନୋଟିସରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆପତ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ ଆପତ୍ତିକାରୀ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣାଯିବ ।

ଧାରା 5A ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଲିଖିତ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସାନି ମାମଲାରେ, 18 ଜୁଲାଇ, 1991 ତାରିଖର ଏକ ନୋଟିସ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା - ପ୍ରଥମତଃ, ନୋଟିସ ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖର 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତିଗୁଡିକୁ ଦାଖଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଆପତ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ, ଆପତ୍ତିକାରୀ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଶୁଣାଣି କରାଯିବ । ଏହାର ନିହିତାର୍ଥ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରାଯାଇ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଆପତ୍ତିକାରୀ ନିଜେ କିମ୍ବା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେହି ସମୟରେ ଶୁଣାଣି ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ । ଉକ୍ତ ନୋଟିସରେ ଆପତ୍ତିଗୁଡିକର ଉପସ୍ଥାପନ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ ଲିଖିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ ଏବଂ ଡାକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ନକଲ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରିପୋର୍ଟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଲିଖିତ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ମତାମତକୁ 18 ଜୁଲାଇ, 1991 ତାରିଖର ଉକ୍ତ ନୋଟିସ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ପଢିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କେହି ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ, ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯଦିଓ ଆପତ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ ପାଇଁ 30 ଦିନ ସମୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ ସମୟରେ ଶୁଣାଣି ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବାର ଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ । ଆମର ମତରେ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଅନିଲ ବି. ଦିୱାନ, *ସା/ର୍ ଫରିଦ ଅହମ୍ମଦ ଅବଦୁଲ ସମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ସହରର ପୌରନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* [1976] 3 SCC 719 ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜମିର ମାଲିକଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଥ୍ୟ ରଖି ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ପ୍ରମାଣ ଯୋଗାଡ଼ କରି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଜେରା କରି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ସେ ଆପତ୍ତିଗୁଡିକୁ ଦାଖଲ କରନ୍ତି, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରି ଅଧିକ ସୂଚନା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେହେତୁ ତାହା କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A ର ଉପ-ଧାରା (2) ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ । ଏହା ଅସାଧାରଣ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ସେତେବେଳେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରତି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଅଧିକୃତ ପ୍ରତିନିଧି କିମ୍ବା ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଏବଂ ଶୁଣାଯିବାର ଅଧିକାର ପାଆନ୍ତି । ଧାରା 4 (1) ଏବଂ 6 (2) 1984 ର ଅଧିନିୟମ 68 ଦ୍ଵାରା ସଂଶୋଧିତ ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଯଦି ସେ ଧାରା 6 (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶନର ଶେଷ ତାରିଖରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନହୁଏ । ଏହା କୁଖ୍ୟାତ ଥିଲା ଯେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି କୌଣସି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଜମିର ମାଲିକଙ୍କୁ ବହୁତ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିଲା । ଧାରା 4 (1) ଏବଂ ଧାରା 6 (2) ରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ପଦକ୍ଷେପ ପାଇଁ ସମୟ ସୀମା ଜମିରେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଅକଥିତ ଅସୁବିଧାକୁ କମ କରିବା ଏବଂ ସରକାରୀ ତହବିଲ ଉପରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଝକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ, ଧାରା 17 (4) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରଣୟନ କରାନଗଲେ, ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବନିମ୍ନ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କରାଯିବା ଏବଂ ସମାପ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ, ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବିଚାର ପରି ନୁହେଁ । ଧାରା 5 (2) ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସ୍ଵାଭାବିକ ନ୍ୟାୟ ଆଇନର ବିକାଶ ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ ଶୁଣାଣି ଅଧିକାରକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯାଇଥିଲା । ଶୁଣାଣିର ପ୍ରତିକାରରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ

ଦାବିଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ଅଧିକାର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ଜମିରେ ଆଗ୍ରହୀ ମାଲିକ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦିଆଯିବା ବାଧତାମୂଳକ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ଅଛି ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜମିରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥ ଅଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ନୋଟିସ୍ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ନୋଟିସ୍ ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆପତ୍ତିଗୁଡିକୁ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଅଧିକୃତ ପ୍ରତିନିଧି କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାଜର ହେବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ଶୁଣାଣି କରାଯିବ । ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାଜର ହୋଇ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପୋଷ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ସେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ଶୁଣାଣିର ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ।ଯଦି ଏହା ଏକ ମାମଲା ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି କାରଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଶୁଣାଣି ହୋଇନଥିଲା, ତେବେ ସମୟ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ହୁଏତ ଏହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ପାଇଁ ପୁନଃ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇପାରେ । ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏପରି ତାରିଖ ଦେବାରେ ବିଫଳତା ଧାରା 5 (2) ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି କି, ତାହା ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତି ହେବ । ଆବେଦନକାରୀ ଡାକ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି ପଠାଇବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନୋଟିସରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଓକିଲ କିମ୍ବା ଅଧିକୃତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି ସହିତ ହାଜର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ତାରିଖ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଧାରା 5A (2) ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣାଣି ଅଧିକାର ବାଧତାମୂଳକ ଏବଂ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜମି ମାଲିକ କିମ୍ବା ଜମିରେ ଆଗ୍ରହୀ ବୋଲି ଜଣାଶୁଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । *ଶ୍ୟାମ ନନ୍ଦନ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1993] 4 SCC 255 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଚାର ଅସାଧାରଣ ଏବଂ ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତଦନୁସାରେ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିବାରେ ଏହାକୁ ହାଲୁକା କିମ୍ବା ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ନେଇନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ

ପକ୍ଷମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତ୍ରୁଟି ଆରୋପ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତା'ପରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାୟର ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତାରିଖରେ, ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଘୋଷଣା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅବୈଧ ଅଟେ । ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଗୁଣ ପାଉନାହୁଁ । ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଧାରା 6 ର ଖଣ୍ଡ(2) ଅନୁଯାୟୀ, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସେହି ଧାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ ପ୍ରକାଶନର ପରିକଳ୍ପିତ ତାରିଖରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିବା ସମୟକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି। ଶେଷ ତାରିଖକୁ ଏକ ବର୍ଷ ହିସାବରେ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନର ତାରିଖ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ରାଜପତ୍ରରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକାଶନର ନିକଟତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରକାଶନର ଶେଷ ତାରିଖରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଯଦିଓ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯେହେତୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ଆମେ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତର ଦେଇଛୁ ।

ତେଣୁ, SLPକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।